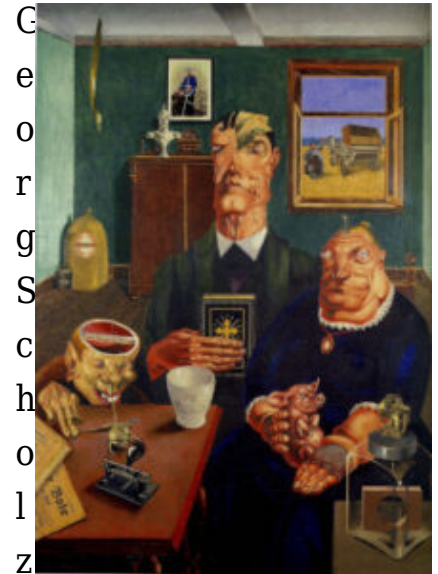

Απάντηση σε αντιμυθικιστικό βίντεο

, Industrial Farmers
(Industriebauren), 1920

Σήμερα θα απαντήσουμε σε ένα απολογητικό βίντεο που ασχολείται με την ιστορικότητα του Ιησού με την ονομασία: *Οί φαιδρότητες του Μυθικισμού που άρνεϊται την ιστορική ύπαρξη του Ιησοῦ* που μπορείτε να βρείτε εδώ.

Αυτό περιλαμβάνει μια ομιλία που έκανε ο κύριος Διαμαντής Κούτουλας. Ο Κούτουλας έχει αρκετή δράση στα ΜΚΔ και στο Youtube, και έχει και άλλα σχετικά video που αξίζει κάποιος να περιδιαβεί. Στο συγκεκριμένο επιτίθεται στον Μυθικισμό, θεωρώντας τα επιχειρήματά του σαθρά. Να σημειωθεί ότι δεν δίνει την δυνατότητα σχολιασμού στη σελίδα του, οπότε χρειάζεται να ειπωθεί μια απάντηση.

Ας αγνοήσουμε την πολυλογία και ας επικεντρωθούμε στα επιχειρήματά του και θα διαπιστώσουμε ότι αυτά είναι τα κάτωθι (η έμφαση είναι σε λέξεις κλειδιά που θα αναλυθούν):

4:20 **Ιώσηπος**

5:00 Αν η Φλαβιανή μαρτυρία ήταν παρεμβλλόμενη θα είχε μπει μετά τον Βαπτιστή.

Πρέπει να έγραψε μια παράγραφο.

Ο Ιώσηπος επιπλέον «Αναφέρει τον Ιάκωβο τον Δίκαιο τον αδερφό του Χριστού», που τον εκτέλεσε δια λιθοβολισμού ο Άνανος ο αρχιερέας κατά την αλλαγή φρουράς του Ρωμαίου διοικητή. Δηλαδή υπήρξε ο αδερφός του Ιησού και ο Ιησούς δεν υπήρξε;»

8:54

«Ο **Παύλος** ξέρουμε ότι υπήρξε και έγραψε τις επιστολές.... κάποιες επιστολές τις 7 γνήσιες τις έγραψε ο Παύλος. Υπήρξε ο Παύλος.

Ε λοιπόν ο Παύλος που υπήρξε λέει τα εξής παράπονα. Λέει στην Α' Κορινθίους κ.9 :

“Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδα αναστημένο τον Ιησού τον κύριό μας; Δεν είστε εσείς ο καρπός του κόπου μου στην υπηρεσία του Κυρίου;

Και αν ακόμα άλλοι αρνούνται να με αναγνωρίσουν σαν απόστολο, (αναφέρει κάποιων αρνούμενων) για σας οπωσδήποτε είμαι, γιατί η ίδια η ύπαρξη της Εκκλησίας (της Κορίνθου εννοεί) είναι απόδειξη πως είμαι απόστολος. Να πως απαντώ σε αυτούς που αμφισβητούν την αυθεντία μου ως αποστόλου, δεν έχω τάχα το δικαίωμα να συντηρούμε με δαπάνη της Εκκλησίας μου που υπηρετώ; Δεν έχω δικαίωμα να έχω στα ταξίδια μου αδελφή χριστιανή ως σύζυγο (βοηθό εννοεί), όπως κάνουν και οι άλλοι απόστολοι και τα αδέλφια του Κυρίου και ο Κηφάς;”

Δηλαδή υπήρχε η οικογένεια του Χριστού, τα αδέλφια του, που ήταν ιεραπόστολοι, μαζί με τον Πέτρο και τους αποστόλους, χώρια που λέει στην Προς Γαλάτες μου φαίνεται ότι “εγώ πήγα στα Ιεροσόλυμα και βρήκα τους στύλους της Εκκλησίας, τους αρχηγούς στην Ιερουσαλήμ. Και ήταν ο Ιάκωβος ο αδερφός του Κυρίου”.

Δηλαδή υπάρχει ο Ιάκωβος ο αδερφός του Κυρίου και δεν υπάρχει ο Χριστός; Τι τρελά είναι αυτά;

11:23

Γράφει ο Ιώσηπος ότι εκτέλεσαν τον Ιάκωβο τον αδερφό του Ιησού και λένε δεν υπάρχει ο Ιησούς; Στέκει; τι βλακείες λέτε; Δεν υπάρχουν πηγές.

Ωραία· να πω εγώ μια πηγή, δεν θα πω για τον **Τάκιτο** και τον Νέρωνα, τα ξέρετε όλα από το σχολείο, ούτε τον **Πλίνιο** που μιλάει για χριστιανούς, θα πω τον **Σουητώνιο** που γράφει: «αγανάκτησε ο Κλαύδιος επειδή πλακωνόντουσαν στη Ρώμη οι εβραίοι, μέσα στις συναγωγή για κάποιον Cresto».

Δηλαδή μέσα στο 41 μετά Χριστόν, τότε κυβέρνησε ο Κλαύδιος, βγάζει διάταγμα ο Κλαύδιος και λέει «να φύγουν από την Ρώμη όλοι οι εβραίοι γιατί κάθε μέρα πλακώνονται στη συναγωγή». Γιατί πλακωνόντουσαν; για κάποιον Cresto.

Δηλαδή 10 χρόνια μετά τον Γολγοθά, υπάρχουν εβραίοι μέσα στις συναγωγές της Ρώμης, που λένε ο Χριστός είναι ο μεσσίας τους, ο Ιησούς δηλαδή, δεν ξέρει για Ιησού ο Σουητώνιος λέει για τον Χριστό, και πλακώνονται και άλλοι λένε ότι δεν είναι Μεσσίας. Πέφτει ξύλο και τους διώχνει όλους μαζί ο Κλαύδιος και ησυχάζει. Να δεν είναι πηγή αυτή ιστορική;

Λέει κάποιος δεν έχει αρχεία ο Πιλάτος, ρωμαϊκά αρχεία;

Ποια ρωμαϊκά αρχεία ο Πιλάτος ή όλοι οι Ρωμαίοι έπαρχοι της Ιουδαίας για τους χιλιάδες σταυρωμένους;

Δηλαδή δεχόμαστε εμείς σήμερα, για να δείτε τι πονηρά κάνουνε, την αλήθεια που λέει ο Ιώσηπος του 6 μετά Χριστόν και είναι υπαρκτό πρόσωπο ο Ιούδας από τα Γάμαλα που τον σταύρωσε ο Ρωμαίος έπαρχος, ο Βάρους ο Ρωμαίος διοικητής που ήρθε από τις λεγεώνες. Ωραία έχουμε βρει αρχεία που λένε πηγή σταύρωση του Ιούδα;

Αυτός είναι υπαρκτό πρόσωπο. Και ο Ιησούς που έχουμε εξωτερικές πηγές για τους οπαδούς του, για την ύπαρξη κάποιου. Και όχι μακρινές πηγές. Ο Σουητώνιος μιλάει για γεγονότα που έγιναν 10 χρόνια μετά τον Γολγοθά. Ο Παύλος που κανείς δεν αρνείται την ύπαρξή του μιλάει ότι πήγε και γνώρισε τον Ιάκωβο τον αδερφό του Χριστού και μάλιστα παραπονιέται γιατί και όλοι αυτοί οι αδερφοί του Χριστού..., Α ξέχασα να πω και άλλη μια πηγή, γύρω στον δεύτερο αιώνα υπάρχει και άλλη μια πηγή ο **Ηγήσιππος**, τον αναφέρει ο Ευσέβιος, αυτός ο Ηγήσιππος - χαμένο το βιβλίο του - γράφει, έλεγε «τα εγγόνια του Ιούδα, του αδερφού του Χριστού, τα συνέλαβε στη Ρώμη ο Δομιτιανός, ως τους τελευταίους απόγονους της οικογένειας του Ιησού, τους Δεσπότες. Τι είναι ρε μάγκες μυθικιστές οι Δεσπότες;

Δεσπότες δεν είναι οι απόγονοι εξ' αίματος του Ιησού; Η οικογένειά του. Υπήρξαν οι Δεσπότες και δεν υπήρξε ο Ιησούς;

14:46

Λέει ένας μυθικιστής φίλος «δεν υπάρχει **Ναζαρέτ**». Το διάβασε στον Price (Robert M. Price) και το αναφέρει.

Ποια Ναζαρέτ. Χιλιάδες ανασκαφές έχουν γίνει και έχουν βρει ότι υπήρχε η Ναζαρέτ προ Χριστού, με το όνομα Ναζαρέτ, απλώς αυτός δεν το ξέρει. Γιατί διαβάσει τις βλακείες του κάθε ενός και τις αναπαράγει χωρίς να ξέρει. Έτσι είναι;

15:15

Υπήρξε **Μέγας Αλέξανδρος**; Ναι που το ξέρετε; ποιες είναι οι πηγές σας; ο Αρριανός που έγραψε 6 αιώνες μετά... Που ξέρετε ποιος ήταν ο Αλέξανδρος 6 αιώνες μετά;

16:28

Είναι δυνατόν αυτή η αντίληψη να μην τη ξέρουν οι ίδιοι οι **εβραίοι**. Εκείνη οι εβραίοι με τους οποίους πλακωνόταν ο Ιουστίνος ο μάρτυς.

Ο **Κέλσος** ο μεγάλος εναντίον του χριστιανισμού τι είπε; «Ο υιός της πόρνης και του Ρωμαίου Πανθήρα» αυτή είναι η βρισιά που αναπαράγει και ο Κέλσος και το Τολεδό Γεσουά. Ο γιος του Πανδέρα, ενός Ρωμαίου στρατιώτη και της κομμώτριας.

Ας τα δούμε ένα ένα αναλυτικά:

1. Ιώσηπος

Αν η Φλαβιανή μαρτυρία ήταν παρεμβαλλόμενη θα είχε μπει μετά τον Βαπτιστή.

Πρέπει να έγραψε μια παράγραφο.

6:17 ο Ιώσηπος επιπλέον «Αναφέρει τον Ιάκωβο τον Δίκαιο τον αδερφό του Χριστού», που τον εκτέλεσε δια λιθοβολισμού ό Άνανος ο αρχιερέας κατά την αλλαγή φρουράς του Ρωμαίου διοικητή.

Δηλαδή υπήρξε ο αδερφός του Ιησού και ο Ιησούς δεν υπήρξε;»

Μιλάμε για την πρώτη «Φλαβιανή Μαρτυρία» («Testimonium Flavianum»), που όπως έχουμε δείξει εδώ είναι ξεκάθαρη παρεμβολή.

Η θέση που βρίσκεται η μαρτυρία-παρεμβολή αυτή είναι ατυχές παράδειγμα υπεράσπισής του, που δείχνει άγνοια της λογικής που ακολούθησε ο Ιώσηπος και στην οποία εντάχθηκε και ο χριστιανός πλαστογράφος του κειμένου. Ας δούμε τη δομή γύρω από τα επίμαχα σημεία στο δέκατο-όγδοο κεφάλαιο της *Αρχαιολογίας*: Ο Πιλάτος πρωτοαναφέρεται στο &35 όταν κατέλαβε τη θέση του Διοικητή, αλλά η αναφορά των πράξεών του πιάνει το διάστημα &55-89 δηλαδή μέχρι τη σφαγή των Σαμαρειτών για την οποία και απομακρύνθηκε.

Στην συνέχεια ακολουθεί η αναφορά στον Ηρώδη Αντίπα, από το &92 - 143 και μέσα σε αυτήν παρεμβάλλετε ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και ο φόνος του από τον Αντίπα (116-119), που μπορεί να μας βάλει σε υποψία ότι η σύλληψη και ο θάνατός του έγιναν αφού έφυγε ο Πιλάτος. Όπως και να έχει είναι προφανές ότι ο πλαστογράφος ήθελε η προσθήκη του να μπει μέσα στη δράση του Πιλάτου για να ταυτίζεται με τα *Ευαγγέλια* και το σημείο που μπήκε χρονικά ήταν το ιδανικότερο. Υπάρχει όμως ένα μικρό πρόβλημα που δείχνει ξεκάθαρα την παρεμβολή:

Η πρώτη αναφορά του Ιώσηπου για τον Πιλάτο στο &55-59 αναφέρεται στις ταραχές που δημιούργησε με την άφιξή του ο Πιλάτος, όταν προσπάθησε να φέρει στα Ιεροσόλυμα τις προτομές του Καίσαρος και τις σημαίες του και τις ταραχές που δημιούργησε αυτό από την αντίδραση των Εβραίων σε κάθε εικόνα που τους επέβαλλαν.

Η δεύτερη αναφορά στο &60-62 ήταν η προσπάθεια του Πιλάτου να πάρει λεφτά από το ταμείο του Ναού και να χρηματοδοτήσει ένα υδραγωγείο στον γνωστό μας, Λόφο των Ελαιών. Οι Εβραίοι αντέδρασαν στο σπουδαίο αυτό έργο και έγινε

στάση στην οποία κάποιοι σκοτώθηκαν και κάποιοι πληγώθηκαν.

Ακολουθεί η προσθήκη/παραχάραξη στο &63-64,

και στην συνέχεια έχουμε την τρίτη αναφορά για ένα ντροπιαστικό για τους Εβραίους συμβάν στη Ρώμη (&65-80).

Έχουμε δηλαδή πριν την προσθήκη δύο ταραχές, την προσθήκη και αμέσως μετά άλλη μία. Ας δούμε πως ξεκινάει αυτή η τρίτη:

[65] Καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἕτερόν τι δεινὸν ἐθορύβει τοὺς Ἰουδαίους καὶ περὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἰσίδος τὸ ἐν Ῥώμῃ πράξεις αἰσχυρῶν οὐκ ἀπηλλαγμένοι συντυγχάνουσιν. καὶ πρότερον τοῦ τῶν Ἰσιακῶν τολμήματος μνήμην ποιησάμενος οὕτω μεταβιβῶ τὸν λόγον ἐπὶ τὰ ἐν τοῖς Ἰουδαίοις γεγονότα.

Αν λοιπόν αφαιρέσουμε την προσθήκη, το κείμενο ρέει απόλυτα. Έχουμε δύο τραγικά συμβάντα και ξεκινάει να μας πει και τρίτο, έτερον δεινόν για τους Εβραίους. Με την προσθήκη όμως των δύο παραγράφων για τον Ιησού, η συνέχεια αυτή δεν έχει νόημα και διακόπτεται. Δεν αναφέρει τον Ιησού σαν δεινό που κτύπησε τους εβραίους και άρα η προσθήκη δείχνει εκτός κλίματος και θέσης.

Οι περισσότεροι πάντως συμφωνούν ότι η γλώσσα και το ύφος δεν είναι του Ιώσηπου και η παρεμβολή αυτή είναι λόγιου και μάλιστα πολλοί συμφωνούν ότι είναι του ίδιου του Ευσέβιου. Όλοι πάντως συμφωνούν ότι έγινε παραχάραξη και κάποιοι κάνουν διάφορες ερμηνείες τι μπορεί να έλεγε. Στην πραγματικότητα αν έλειπε το κείμενο έχει λογική συνέχεια. Η παρεμβολή του την ταραίζει. Από την άλλη, από τη στιγμή που μπήκε χέρι στο κείμενο ό,τι και να λέει είναι πλήρως αναξιόπιστο.

Αντίστοιχα έχουμε την δεύτερη περίπτωση αναφορά στον Ιώσηπο για τον αδελφό του «λεγόμενου» χριστού που μπορείτε να διαβάσετε στο εικοστό κεφάλαιο της Αρχαιολογίας. Αν εξαιρέσετε την λέξη «λεγόμενου» και διαβάσετε το κείμενο από το &197 έως το &204 θα δείτε ότι αναφέρεται ξεκάθαρα στον Ιάκωβο αδερφό του Ιησού του Δαμναίου που ο Ιησούς αυτός έγινε στη συνέχεια αρχιερέας, δηλαδή χρισμένος (όλοι οι αρχιερείς ήταν χρισμένοι). Δεν ήταν τότε, έγινε αμέσως μετά, και εκεί ίσως κολλάει το «λεγόμενου». Κατά τη γνώμη μου πάντως είναι πρόσθετο.

Βλέπουμε λοιπόν πως υπήρξαν αρκετοί με το όνομα Ιησούς όπως ο Ιησούς του

Δαμναίου που βλέπουμε εδώ και αμέσως μετά αντικαταστάθηκε στην αρχιεροσύνη από τον Ιησού του Γαμαλιήλου. Έχουμε επιπλέον και τον Ιησού του Ανανίου (*Ιουδαϊκός Πόλεμος* 6.300), ένας περιφερόμενος αγύρτης που προφήτευε την πτώση της Ιερουσαλήμ, αλλά και αρκετοί άλλοι νωρίτερα.

Ο Ιώσηπος όπως έχουμε δείξει έγινε σημαντικό αντικείμενο πλαστογραφίας από χριστιανούς εκτός από την *Αρχαιολογία* και στον *Ιουδαϊκό Πόλεμο* και μάλιστα στη σλαβονική του μετάφραση και αυτό είναι λογικό. Οι χριστιανοί έψαχναν πληροφορίες για τον Μεσσία τους στην κύρια πηγή της ιστορίας της εποχής και δεν έβρισκαν τίποτα, και αυτό θα ήταν ιδιαίτερα απογοητευτικό. Κάποιοι λοιπόν προσπάθησαν να το “διορθώσουν” αυτό και ξέρουμε τουλάχιστον δύο.

2. Παύλος

«Ο Παύλος ξέρουμε ότι υπήρξε και έγραψε τις επιστολές... κάποιες επιστολές τις 7 γνήσιες τις έγραψε ο Παύλος. Υπήρξε ο Παύλος. Ε λοιπόν ο Παύλος που υπήρξε λέει τα εξής παράπονα. Λέει στην Α' Κορινθίους κ.9

“Δεν είμαι απόστολος; δεν είμαι ελεύθερος; δεν είδα αναστημένο τον Ιησού τον κύριό μας; Δεν είστε εσείς ο καρπός του κόπου μου στην υπηρεσία του Κυρίου; Και αν ακόμα άλλοι αρνούνται να με αναγνωρίσουν σαν απόστολο, (αναφέρει κάποιων αρνούμενων) για σας οπωσδήποτε είμαι γιατί η ίδια η ύπαρξη της Εκκλησίας (της Κορίνθου εννοεί) είναι απόδειξη πως είμαι απόστολος. Να πως απαντώ σε αυτούς που αμφισβητούν την αυθεντία μου ως αποστόλου, δεν έχω τάχα το δικαίωμα να συντηρούμε με δαπάνη της Εκκλησίας μου που υπηρετώ; Δεν έχω δικαίωμα να έχω στα ταξίδια μου αδελφή χριστιανή ως σύζυγο (βοηθό εννοεί), όπως κάνουν και οι άλλοι απόστολοι και τα αδέλφια του Κυρίου και ο Κηφάς;”

Δηλαδή υπήρχε η οικογένεια του Χριστού, τα αδέλφια του, που ήταν ιεραπόστολοι, μαζί με τον Πέτρο και τους αποστόλους, χώρια που λέει στην Προς Γαλάτες μου φαίνεται ότι “εγώ πήγα στα Ιεροσόλυμα και βρήκα τους στύλους της Εκκλησίας, τους αρχηγούς στην Ιερουσαλήμ. Και ήταν ο Ιάκωβος ο αδερφός του Κυρίου”.

Δηλαδή υπάρχει ο Ιάκωβος ο αδερφός του Κυρίου και δεν υπάρχει ο Χριστός; Τι τρελά είναι αυτά;

Για τον Παύλο και το τι έγραψε έχουμε αναφερθεί πολλές φορές. Ας δούμε το

επίμαχο:

*1 Οὐκ εἰμὶ ἀπόστολος; οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν
ἑώρακα; οὐ τὸ ἔργον μου ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ;
Α' Κορ. 9:1*

το “εώρακα” που αναφέρει εδώ είναι σε όραμα και το έχει πει πολλές φορές:

*1 Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίας καὶ
ἀποκαλύψεις Κυρίου Β' Κορ. 12:1.*

Με τον ίδιο τρόπο ο Κύριος ὤφθη και στους άλλους αποστόλους και μάλιστα μετά θάνατον:

5 καὶ ὅτι ὤφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα·

...

8 ἔσχaton δὲ πάντων ὥσπερ εἰ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κάμοι. Α' Κορ. 15:5-8

Δεν μιλάμε λοιπόν για ιστορική παρουσία αλλά για οράματα, για οπτασίες πιστών, κάτι συνηθισμένο δηλαδή στον χώρο της πίστης.

Πάμε τώρα στα “αδέρφια” του Ιησού. Οι αδερφοί του Ιησού, ήταν απλά οι πιστοί και βαπτισμένοι χριστιανοί. Όπως εξηγεί ξεκάθαρα ο Παύλος, το βάπτισμα είναι υιοθεσία από τον Θεό και αυτό σήμαινε ότι όλοι ήσαν αδέρφια του Χριστού, που ήταν ο πρωτότοκος υιός του Θεού. Τώρα μέσα στην ιεραρχία το ποιος ήταν πιο αδερφός από τους άλλους, εξαρτάται προφανώς από τη θέση του στη σχέση. Η χρήση του όρου “αδερφοί” στον Παύλο που είναι ιδιαίτερα συχνή αυτό μας δείχνει και πουθενά δεν κάνει διάκριση ότι δεν μιλάει για αδερφούς εξ' αίματος.

Στην επόμενη δημοσίευση για το πως ξεκίνησε η χριστιανική θρησκεία, θα ξανααναφερθούμε σε αυτό.

Το μόνο σίγουρο από τα λεγόμενα του Παύλου ήταν ότι υπήρχαν και άλλοι απόστολοι σαν και αυτόν. Από αυτούς ξεχώριζαν 12 και από αυτούς ο Κηφάς, που μάλλον δείχνει διαφορετικός από τον Πέτρο στα λεγόμενα του Παύλου. Δεν αναφέρει πουθενά για μαθητές του Ιησού ούτε για επίγεια δράση του, και το Ευαγγέλιο που κήρυττε ήταν από όραμα και μόνο, όχι από άνθρωπο.

3. Τάκιτος, Πλίνιος, Σουητώνιος

Για τους τρεις αυτούς θα σας παραπέμψω στην δημοσίευση *Ιστορικότητα του Ιησού - “Πηγές” του 2ου αιώνα*, όπου υπάρχουν και τα επίμαχα κείμενα και λεπτομέρειες που έχουν σημασία για την αυθεντικότητά τους.

Συνοπτικά θα αναφέρω ότι οι Τάκιτος και Πλίνιος δεν αναφέρουν τίποτα για την ιστορικότητα του Ιησού, αλλά αυτά που πίστευαν οι χριστιανοί στις αρχές του δεύτερου αιώνα. Ξέρουμε δηλαδή ότι υπήρχαν χριστιανοί και είχαν ήδη διαμορφώσει μια ιστορία.

Του Σουητώνιου είναι το πλέον αδύναμο από όλους. Πέρα του τι σήμαινε στη Ρώμη η έννοια *cresto* που ήταν και όνομα συνηθισμένο σε δούλους, δηλαδή “χρήσιμος”, κάτι τελικά αόριστο, ακόμα όμως και να μιλάνε για “Χριστό”, δηλαδή χρισμένο, θα υπενθυμίσω ότι μιλάμε για την εποχή του Μεσσιανισμού. Δεκάδες μεσσίες είχαν εμφανιστεί στην Ιουδαία και τους ξέρουμε, όπως φαίνεται και σε αυτή την δημοσίευση, και πιθανόν και κάποιους που δεν ξέρουμε. Η έννοια λοιπόν του “χρισμένου” εκείνη την περίοδο δεν δίνει ιστορικότητα στον Ιησού των Ευαγγελίων που τελικά επικράτησε σήμερα. Όλοι οι εβραίοι τότε περίμεναν έναν χρισμένο να τους σώσει και το πως τον φανταζόταν είναι σχετικό.

4. Ηγήσιππος

Μια πηγή, γύρω στον δεύτερο αιώνα υπάρχει και άλλη μια πηγή ο Ηγήσιππος, τον αναφέρει ο Ευσέβιος, αυτός ο Ηγήσιππος - χαμένο το βιβλίο του - γράφει, έλεγε «τα εγγόνια του Ιούδα, του αδερφού του Χριστού, τα συνέλαβε στη Ρώμη ο Δομιτιανός, ως τους τελευταίους απόγονους της οικογένειας του Ιησού, τους Δεσπόσυνους. Τι είναι ρε μάγκες μυθικιστές οι Δεσπόσυνοι; Δεσπόσυνοι δεν είναι οι απόγονοι εξ` αίματος του Ιησού; Η οικογένειά του. Υπήρξαν οι Δεσπόσυνοι και δεν υπήρξε ο Ιησούς;

Για τους Δεσπόσυνους έχουμε την αναφορά του Σέξτου Ιούλιου του Αφρικανού που αναφέρει ο Ευσέβιος στο πρώτο βιβλίο της Εκκλησιαστικής Ιστορίας.

τοῦ γοῦν σωτῆρος οἱ κατὰ σάρκα συγγενεῖς, εἴτ' οὖν φανητιῶντες εἴθ' ἀπλῶς ἐκδιδάσκοντες, πάντως δὲ ἀληθεύοντες, παρέδοσαν καὶ ταῦτα...ἀναγράπτων δὲ εἰς τότε ἐν τοῖς ἀρχείοις ὄντων τῶν Ἑβραϊκῶν γενῶν καὶ τῶν ἄχρι προσηλύτων

ἀναφερομένων, ὡς Ἀχιὼρ τοῦ Ἀμμανίτου καὶ Ροῦθ τῆς Μωαβίτιδος τῶν τε ἀπ' Αἰγύπτου συνεκπεσόντων ἐπιμίκτων, ὁ Ἡρώδης, οὐδέν τι συμβαλλομένου τοῦ τῶν Ἰσραηλιτῶν γένους αὐτῷ καὶ τῷ συνειδῶτι τῆς δυσγενείας κρουόμενος, ἐνέπρησεν αὐτῶν τὰς ἀναγραφὰς τῶν γενῶν,...ὀλίγοι δὴ τῶν ἐπιμελῶν ἰδιωτικὰς ἑαυτοῖς ἀπογραφὰς ἢ μνημονεύσαντες τῶν ὀνομάτων ἢ ἄλλως ἔχοντες ἐξ ἀντιγράφων, ἐναβρύνονται σωζομένη τῇ μνήμῃ τῆς εὐγενείας· **ὧν ἐτύγχανον οἱ προειρημένοι, δεσπόσυνοι καλούμενοι διὰ τὴν πρὸς τὸ σωτήριον γένος συνάφειαν ἀπὸ τε Ναζάρων καὶ Κωχαβα κωμῶν Ἰουδαϊκῶν τῇ λοιπῇ γῇ ἐπιφοιτήσαντες** καὶ τὴν προκειμένην γενεαλογίαν ἔκ τε τῆς Βίβλου τῶν ἡμερῶν, ἐς ὅσον ἐξικνοῦντο, ἐξηγησάμενοι. εἴτ' οὖν οὕτως εἴτ' ἄλλως ἔχοι, σαφεστέραν ἐξήγησιν οὐκ ἂν ἔχοι τις ἄλλος ἐξευρεῖν, ὡς ἔγωγε νομίζω πᾶς τε ὃς εὐγνώμων τυγχάνει, καὶ ἡμῖν αὕτη μελέτω, εἰ καὶ ἀμάρτυρός ἐστιν, τῷ μὴ κρείττονα ἢ ἀληθεστέραν ἔχειν εἰπεῖν· τό γέ τοι εὐαγγέλιον πάντως ἀληθεύει.» καὶ ἐπὶ τέλει δὲ τῆς αὐτῆς ἐπιστολῆς προστίθῃσι ταῦτα...τοσαῦτα ὁ Ἀφρικανός.

Δηλαδή...

Γιατί οι σαρκικές σχέσεις του Κυρίου μας, είτε από την επιθυμία να καυχηθεί, είτε απλώς να ήθελαν να δηλώσουν ένα γεγονός, αλλά εν πάση περιπτώσει πιστά, παρέδωσαν την ακόλουθη αφήγηση...

Επειδή όμως είχαν διατηρηθεί στα αρχεία μέχρι τότε οι γενεαλογίες των Ιουδαίων καθώς και εκείνων που ανιχνεύουν τη γενεαλογία τους στους προσήλυτους, όπως του Αχιὼρ του Αμμανίτου καὶ της Ρούθ της Μωαβίτισσας. Ανακατεύτηκαν με τους Ισραηλίτες και ἔφυγαν ἀπὸ τὴν Αἴγυπτο μαζί τους, ο Ηρώδης, καθώς η γενεαλογία των Ισραηλιτῶν δεν τον ωφελούσε, και επειδή υποκινήθηκε ἀπὸ τὴν συνείδηση τῆς δικῆς του ποταπῆς καταγωγῆς, ἔκαψε ὅλα τα ἔγγραφα

μερικοί όμως ἀπὸ τοὺς πιο προσεκτικούς, κράτησαν δικές τους γενεαλογίες, είτε με το να θυμούνται ὀνόματα είτε με κάποιο ἄλλο μέσο ὅπως το να τα παίρνουν ἀπὸ τα μητρώα, εἶναι περήφανοι που διατήρησαν τὴν μνήμη τῆς ευγενούς καταγωγῆς τους. Μεταξύ αὐτῶν εἶναι οἱ ἤδη αναφερθέντες, που ὀνομάζονται **Δεσπόσυνοι**, για τις σχέσεις τους με το σωτήριο γένος ἀπὸ τις κόμες των Ναζάρων και του Κωχαβά, και αυτοί διεσπάρησαν σε ὅλη τὴν γῆ.

Μια απλή μελέτη δείχνει ὅτι δεν μιλάει για κατιόντες του Ἰησοῦ, ἀλλὰ για τὴν

θεωρούμενη γενιά του Ιησού, δηλαδή την γενιά από τον Δαβίδ και όσους υποτίθεται περιελάμβανε.

Σε αυτό έχει σχέση και κάτι που αναφέρει ο Ηγήσιππος στο τρίτο βιβλίο του Ευσέβιου αντίστοιχα:

ὥς ἀπὸ γένους τυγχανόντων Δαυὶδ καὶ ὡς αὐτοῦ συγγένειαν τοῦ Χριστοῦ φερόντων. ταῦτα δὲ δηλοῖ κατὰ λέξιν ὧδέ πως λέγων ὁ Ἡγήσιππος· «Ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱωνοὶ Ἰούδα τοῦ κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ· οὓς ἐδηλατόρευσαν ὡς ἐκ γένους ὄντας Δαυίδ. τούτους ὁ ἡουοκᾶτος ἤγαγεν πρὸς Δομετιανὸν Καίσαρα. ἐφοβεῖτο γὰρ τὴν παρουσίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς καὶ Ἡρώδης. καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς εἰ ἐκ Δαυίδ εἰσιν, καὶ ὡμολόγησαν...ἐρωτηθέντας δὲ περὶ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ὅποια τις εἶη καὶ ποῖ καὶ πότε φανησομένη, λόγον δοῦναι ὡς οὐ κοσμικὴ μὲν οὐδ' ἐπίγειος, ἐπουράνιος δὲ καὶ ἀγγελικὴ τυγχάνοι, ἐπὶ συντελείᾳ τοῦ αἰῶνος γενησομένη, ὁπηνίκα ἐλθὼν ἐν δόξῃ κρινεῖ ζῶντας καὶ νεκροὺς καὶ ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ.

Δεν μιλάμε λοιπόν μόνο για αδερφούς και απογόνους του Ιησού των Ευαγγελίων, αν και εδώ μιλάει για κάποιον Ιούδα κατά σάρκα αδερφό, ως κάτι υποστηριζόμενο από κάποιους (λεγόμενου), αλλά για την γεννιά του Δαβίδ και όσους την κράτησαν. Να σημειωθεί ότι πάνω σε αυτά τα δύο αποσπάσματα αλλά και σε κάποια Απόκρυφα, έχει στηθεί ολόκληρη ιστορία με την Μαγδαληνή και τα παιδιά του ίδιου του Ιησού που πήγαν υποτίθεται στην Ευρώπη. Τα κείμενα είναι ξεκάθαρα σε τι αναφέρονται, στο γένος του Δαβίδ και τη σημασία του από την οποία προήλθε και το «Δεσπόσυνοι». Τα υπόλοιπα είναι παρεπόμενο αυτών που προσπάθησαν οι χριστιανοί να βρουν – δημιουργήσουν, ώστε να φαίνεται ότι υπάρχει αδιάρρηκτη γραμμή από τον Ιησού στους αποστόλους και στη συνέχεια στους επισκόπους και να επιβεβαιώσουν την αποστολική συνέχεια της Εκκλησίας.

Παρεμπιπτόντως έχει ενδιαφέρον πως αυτοί απάντησαν για τον Χριστό (όχι τον Ιησού)· ότι θα έρθει κατά την συντέλεια, τέλος. Δεν ήρθε, δεν σταυρώθηκε, δεν είχε όνομα, δεν αναλήφθηκε και δεν θα ξανάρθει. Θα έρθει απλώς κάποτε να κρίνει.

Τέλος, εδώ σημειώστε και την ονομασία “κόμες των Ναζάρων” για το επόμενο θέμα.

5. Ναζαρέτ

Λέει ένας μυθικιστής φίλος «δεν υπάρχει Ναζαρέτ». Το διάβασε στον Price (Robert M. Price) και το αναφέρει.

Ποια Ναζαρέτ. Χιλιάδες ανασκαφές έχουν γίνει και έχουν βρει ότι υπήρχε η Ναζαρέτ προ Χριστού, με το όνομα Ναζαρέτ, απλώς αυτός δεν το ξέρει. Γιατί διαβάζει τις βλακείες του κάθε ενός και τις αναπαράγει χωρίς να ξέρει. Έτσι είναι;

Να ξεκαθαρίσουμε κάτι: Η σημερινή Ναζαρέτ είναι ονομασία που εμφανίζεται από τον δεύτερο αιώνα και μετά και μάλιστα συμπτωματικά η πρώτη αναφορά θέσης είναι στο αμέσως προηγούμενο απόσπασμα του Σέξτου από τον Ευσέβιο. Ακόμα και στην wikipedia θα μπορούσε ο κύριος Κούτουλας να το διαπιστώσει:

Although it is mentioned in the New Testament gospels, there are no extant non-biblical references to Nazareth until around AD 200, when Sextus Julius Africanus, cited by Eusebius (Church History 1.7.14), speaks of Nazara as a village in Judea and locates it near Cochara (modern-day Kafrana).

Δεν υπάρχουν λοιπόν μη βιβλικές αναφορές για την ύπαρξη και θέση της Ναζαρέτ, αλλά και στην Παλαιά Διαθήκη που έχει ένα σωρό χωριά και κωμοπόλεις, εύκολα μπορεί να φανεί ότι δεν υπάρχει επίσης αναφορά. Εν ολίγοις, κανένας πριν από τον δεύτερο αιώνα δεν την ήξερε. Ακόμα και ο Ιώσηπος που πέρασε από την περιοχή που σήμερα λέγεται Ναζαρέτ και στρατοπέδωσε εκεί, την αγνοεί πλήρως.

Το ότι στην περιοχή που σήμερα αναφέρεται σαν Ναζαρέτ, βρέθηκαν κάποια σπίτια και αγροτικές εγκαταστάσεις σε ανασκαφές, δεν της δίνει την ιστορικότητα που της αποδίδουν τα Ευαγγέλια που υποτίθεται είχε και Συναγωγή.

Το “Ναζαρέτ” προέκυψε από το Ιησούς ο Ναζωραίος (Κατά Μάρκον 10:47) και τους Ναζωραίους όπως φαίνεται στις Πράξεις 24:5, και που στηρίζεται στο ναζίρ που είναι το καθαγιάσμα όπως λένε και οι Αριθμοί 6:2. Αν δείτε την μετάφραση του κειμένου των Αριθμών στο link αυτό και το συγκρίνεται με το πρωτότυπο που είναι από τους Εβδομήκοντα, θα διαπιστώσετε ότι κάτι δεν πάει καλά και θα έχετε δίκιο. Εδώ σας γράφω το κείμενο των Αριθμών 6:2 από την Βιβλική Εταιρεία που έχει σαν πρότυπο το μασορικό κείμενο:

² *λάλησον πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· “Ὅταν ἀνὴρ ἢ γυνή,*

εύχηθῃ εὐχὴν **Ναζηραίου** διὰ τὴν ἀφιερωθῆναι εἰς τὸν Κύριον...”

Το ναζωραῖος λοιπὸν βγήκε ἀπὸ το ναζηραῖος.

Κάποιος ἐξελληνισμένος Ιουδαῖος που δεν ἔξερε καλὰ εβραϊκά, τον καθαγιασμένο/αφιερωμένο τον μετέτρεψε σε κάτοικο συγκεκριμένης ἀνύπαρκτης τότε πόλης, κάτι που και γλωσσικά δεν στέκει. Ἀν ὑπῆρχε ἡ Ναζαρέτ ὁ κάτοικος της θα ἦταν **Ναζαρετίνος**, **Ναζαρετιανός** ἢ κάτι ἀντίστοιχο.

Ὁ κορ Κούτουλας εἶναι ἐρευνητὴς ἢ ἔτσι θέλει νὰ δείχνει. Ἀς ψάξει λοιπὸν νὰ βρεῖ τὴν πόλιν ἢ χωρίο με τὸ ὄνομα Ναζαρέτ πρὶν ἀπὸ τὸν δεῦτερο αἰῶνα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν Καινὴ Διαθήκη ὅπως ψάξαμε καὶ εμεῖς. Δεν θα βρεῖ τίποτα. Ἡ Ναζαρέτ εἶναι δημιούργημα τοῦ *Κατὰ Μάρκον* καὶ γεωγραφικὰ τοποθετημένη ἀπὸ τὸν Σέξτο.

6. Μέγας Ἀλέξανδρος

Ἔχει ἐνδιαφέρον που φέρνει σαν παράδειγμα τὸν Μέγα Ἀλέξανδρο γιὰ νὰ μας πει ὅτι συγκρίνονται σε ἱστορικότητα με τὸν Ἰησοῦ τῶν Εὐαγγελίων, που δείχνει κάτι, ὄχι κολακευτικό γιὰ τὸν ἀφηγητὴ. Εἰς τὰ ἀναφερθέντα:

Υπῆρξε Μέγας Ἀλέξανδρος; Ναι που τὸ ξέρετε; ποιες εἶναι οἱ πηγές σας; ὁ Ἀρριανὸς που ἔγραψε 6 αἰῶνες μετὰ... Που ξέρετε ποῖος ἦταν ὁ Ἀλέξανδρος 6 αἰῶνες μετὰ;

Ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος ἴσως ὁ πλέον γνωστὸς Ἕλληνας τῆς ἀρχαιότητος στὴν ἐποχὴ του, ἀναφέρεται: Στὴν ποίησιν τοῦ Θεόκριτου, στὶς ἐργασίες τοῦ Θεόφραστου, στὰ ἔργα τοῦ Μενάνδρου, στοὺς Ἰσοκράτη, Δημοσθένη, Αἰσχίνη, Ὑπερίδην, Δείναρχο καὶ ἄλλους. Ὑπάρχουν ἑκατοντάδες κείμενα αὐτοπτῶν μαρτύρων που ἔχουν διασωθεῖ. Ἔχουμε ἐπιπλέον, γλυπτὰ, ἐπιγραφές, καὶ νομίσματα με τὴν ἀναφορά καὶ τὴν ἀπεικόνισιν τοῦ Ἀλέξανδρου, ἀκόμα ἔχουμε καὶ τὴν ὥρα θανάτου του σε πήλινες πλάκες ἀστρολόγων στὴν Περσία σαν πιστοποιητικὸ τοῦ θανάτου του. Ἀντίστοιχα γιὰ τὸν Ἰησοῦ τίποτα. Ἀλλὰ τὸ σημαντικότερο, ἔχουμε μεταγενέστερους ἱστορικοὺς ὅπως καὶ ὁ Ἀρριανός, ὁ Διόδωρος, ὁ Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς, ὁ Κόιντος Ρούφος, ὁ Πομπήιος Τρόγος, ὁ Πλούταρχος καὶ ὅπως λέει καὶ ὁ Carrier σὲ αὐτό: Ὅλοι αὐτοὶ (οἱ μεταγενέστεροι ἱστορικοὶ) δεν εἶναι εἰδυλλιακοὶ συγγραφεῖς ἢ προπαγανδιστές καὶ φυσικὰ οὔτε κατὰ διάνοιαν φανατικοὶ πιστοὶ που ἔγραφαν ἱερὰ βιβλία σαν τὰ Εὐαγγέλια. Χρησιμοποιοῦσαν κριτικὸ σχολιασμὸ καὶ πηγές σύγχρονες τοῦ Ἀλεξάνδρου. Αὐτό

δεν σημαίνει ότι εμπιστευόμαστε όλα όσα λένε, ακόμα και έτσι όμως δεν μπορούμε να κατονομάσουμε μια τέτοια πηγή για τον Ιησού και ο κανένας δεν είναι περισσότερο από τους έξη προαναφερθέντες.

Για τον Ιησού, ό,τι ξέρουμε είναι από προπαγανδιστικά βιβλία με αξιοπρόσεκτες διαφορές, που όλα στηρίζονται σε ένα ευαγγέλιο το Κατά Μάρκον και αυτό απλά ιστορεί τα οράματα του Παύλου.

7. Κέλσος και Εβραίοι

Είναι δυνατόν αυτή η αντίληψη να μην τη ξέρουν οι ίδιοι οι εβραίοι. Εκείνη οι εβραίοι με τους οποίους πλακωνόταν ο Ιουστίνος ο μάρτυς.

Ο Κέλσος ο μεγάλος εναντίον του χριστιανισμού τι είπε; «Ο υιός της πόρνης και του Ρωμαίου Πανθήρα» αυτή είναι η βρισιά που αναπαράγει και ο Κέλσος και το Τολεδόδ Γεσουά. Ο γιος του Πανδέρα, ενός Ρωμαίου στρατιώτη και της κομμώτριας.

Εδώ θα παραπέμψω πάλι στο Πολλοί μεσσίες, πολλοί χριστοί, αλλά και στο Απορρίπτοντας ιεραποστόλους - Τι λέει το Ταλμούδ για τον Ιησού, που απαντώνται σε έκταση.

Ο Κέλσος είναι του δεύτερου αιώνα, δηλαδή αρκετά αργά για να ξέρει και δεν ασχολείται με την ιστορικότητα, αλλά απαντάει στους χριστιανούς και στα γραφόμενα μέσα στο Ευαγγέλιο από τους χριστιανούς που τα άλλαζαν συνέχεια μόλις διαπίστωναν κάποιον σοβαρό αντίλογο όπως ο ίδιος τόνισε. Είναι λίγο διαφορετικό να κρίνεις ένα κείμενο λογικά για τα αναγραφόμενα και διαφορετικό να ασχοληθείς με την ιστορική αλήθεια που υποτίθεται μεταφέρει. Δεν είναι λοιπόν απόδειξη ο Κέλσος. Είναι κριτικός σχολιαστής των Ευαγγελίων.

Για τα αναγραφόμενα στο Ταλμούδ και τα καθαρά εβραϊκά κείμενα, θα πω εν συντομία ότι είναι προφορικές παραδόσεις που καταγράφηκαν πολύ αργότερα, και οι λίγες αναφορές που ίσως μοιάζουν σε κάτι με τον Ιησού των Ευαγγελίων, είναι σε διαφορετικές και άσχετες εποχές και τα αναφερόμενα σε αυτούς, με λίγη μελέτη δείχνει ότι δεν έχουν σχέση. Σας παραπέμπω πάντως στις δύο σελίδες αυτές ειδικά στην πρώτη, που το έχω αναλύσει αρκετά και που έχει αναφορές σε μεταφράσεις στα αγγλικά των αντίστοιχων εβραϊκών κειμένων.

Τελικά τα επιχειρήματα του κου Κούτουλα είναι άστοχα και ο Ιησούς των Ευαγγελίων παντελώς άγνωστος ιστορικά, άρα η πιθανότητα να είναι προϊόν μύθου και οραμάτων είναι πολύ μεγάλη όπως θα δούμε σε συνέχεια και το πως προήλθε.

Η εικόνα είναι έργο του Georg Scholz, *Industrial Farmers (Industriebauren)*, 1920.

Φιλίστωρ